

W., dnia 22 listopada 2017 r.

Sygn. akt: OSD 39/17

POSTANOWIENIE
Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego
Okręgowej Izby Radców Prawnych we W.
z dnia 22 listopada 2017 r.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych we W. w składzie:

Przewodniczący: r. pr. W. L. (Przewodniczący)

Sędziowie: r. pr. A. W. (1) (Sprawozdawca)

r. pr. G. K.

Protokolant: aplik. radc. M. G.

przy udziale Rzecznika Dyscyplinarnego: r. pr. A. W. (2)

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 22 listopada 2017 roku sprawy radcy prawnego M. L., obwinionej o to, że:

I.

przekroczyła zakres umocowania udzielonej jej przez B. P. i A. P. przez wskazanie swojego rachunku bankowego do przelania kwoty zasądzzonego prawomocnie odszkodowania należnego jej klientom od (...) S.A.;

II.

niewypłacenia w/w odszkodowania pomimo odrębnego wezwania przez klientów, tj. o czyn z art. 284 § 2 k.k.

W związku z powyższym Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych we W.

postanawia

na podstawie art. 65² pkt 1 w zw. z art. 64 pkt 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2017, poz. 1870, t.j. z dnia 9 października 2017 r.) tymczasowo zawiesić w czynnościach zawodowych **radcę prawnego M. L.**

Pouczenie:

Stosownie do treści art. 95² pkt 3 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2017, poz. 1870, t.j. z dnia 9 października 2017 r.) na powyższe postanowienie przysługuje zażalenie do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego Krajowej Rady Radców Prawnych w W. za pośrednictwem tutejszego Sądu w terminie 14 dni od daty otrzymania powyższego postanowienia wraz z uzasadnieniem.

UZASADNIENIE

W dniu 20 stycznia 2016 roku do Okręgowej Izby Radców Prawnych we W. wpłynęła skarga B. P. oraz A. P. na działanie radcy prawnego M. L. na szkodę wnioskodawców wraz z wnioskiem o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego. Skarżący zarzucili radcy prawnemu M. L. działanie na ich szkodę m.in. poprzez (1) przekroczenie zakresu umocowania udzielonego jej przez B. P. i A. P., a to jest przez wskazanie swojego rachunku bankowego do przelania kwoty

zasądzonego prawomocnie odszkodowania należnego jej klientom od Towarzystwa (...) S.A. oraz (2) niewypłacenie ww. odszkodowania pomimo odrębnego wezwania przez klientów, tj. o czyn z art. 284 § 2 k.p.k.

Na skutek zawiadomienia opisanego w poprzedzającym akapicie Rzecznik Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych we W. postanowieniem z dnia 25 stycznia 2016 r. wszczął dochodzenie w sprawie możliwości popełnienia przez radcę prawnego M. L. przewinień dyscyplinarnych polegających m.in. na: naruszeniu postanowień art. 11 ust. 1 i ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w ten sposób, że w okresie od 3 grudnia 2010 r. nie zwróciła klientom B. P. i A. P. należności uzyskanych na ich rzecz w wyniku zapłaty przez przeciwnika procesowego, tj. (...) S.A. (którego polisy na rzecz klientów indywidualnych na terenie Polski sprzedaje Towarzystwo (...) S.A.) w kwocie 175 494,83 zł, wynikającej z wyroku Sądu Rejonowego w Oławie, Wydział I Cywilny, sygn. akt: I C 13/10, wypłaconej – pomimo braku umocowania do odbioru tejże należności w imieniu klientów - na rachunek bankowy Kancelarii Radcy Prawnego M. L..

Po przeprowadzeniu postępowania Rzecznik Dyscyplinarny (...) we W. w dniu 17 lutego 2016 roku przedstawiła zarzuty radcy prawnemu M. L.. Przedmiotowe postanowienie objęło trzy zarzuty.

W dniu 6 czerwca 2016 roku do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego (...) we W. wpłynął wniosek Rzecznika Dyscyplinarnego (...) we W. o ukaranie radcy prawnego M. L. za czyny tożsame z wymienionymi w postanowieniu o przedstawieniu zarzutów z dnia 17 lutego 2016 r.

W dniu 29 sierpnia 2016 roku Sąd, na rozprawie, stosownie do treści art. 67 pkt 1 zd. 2 oraz art. 74¹ pkt 1 ustawy o radcach prawnych, w związku z art. 34 § 3 k.p.k. postanowił: wyłączyć do odrębnego postępowania zarzut I wniosku o ukaranie z dnia 6 czerwca 2016 r. sygn. akt: RD 5/16, tj. wniosku o ukaranie radcy prawnego M. L., nr wpisu WR-1280 za to, że w dniu 3 grudnia 2010 r. dokonała zatrzymania na własną rzecz należności w kwocie 140 593,31 zł przysługującej B. P. i A. P., a uzyskanej w wyniku wezwania do zapłaty wystosowanego z przekroczeniem zakresu udzielonego pełnomocnictwa i dokonania zapłaty przez przeciwnika procesowego (...) S.A. kwoty wynikającej z wyroku Sądu Rejonowego w Oławie Wydział I Cywilny, sygnatura akt: I C 13/10, na rachunek bankowy Kancelarii Radcy Prawnego M. L. nr rachunku (...), co stanowi rażące i doniosłe naruszenie postanowień przepisów prawa noszące znamiona przestępstwa przywłaszczenia, tj. naruszenie postanowień art. 64 pkt 1 ustawy o radcach prawnych w zw. z art. 284 kk. Ponadto Sąd w tym zakresie postanowił zawiesić postępowanie dyscyplinarne do czasu prawomocnego zakończenia postępowania prowadzonego przez Prokuratora Rejonowego z Prokuratury Rejonowej dla Wrocławia Śródmieścia w sprawie o sygn. akt RSD 431/16 (1 DS. 788/16).

Przewodniczący (...) we W. w dniu 26 lipca 2017 r. zarządził podjęcie zawieszzonego postępowania dyscyplinarnego wobec radcy prawnego M. L.. Na rozprawie Sąd uchylił powyższe zarządzenie Przewodniczącego (...) i wydał postanowienie w zakresie dopuszczenia dowodu z akt Sądu Rejonowego dla Wrocławia Śródmieścia, V Wydział Karny, sygn. akt V K 1329/16.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pismem z dnia 14 stycznia 2016 r. skarżący B. P. oraz A. P. zawiadomili Okręgową Izbę Radców Prawnych we W. o możliwości popełnienia przewinienia dyscyplinarnego przez radcę prawnego M. L.. Wskazali oni, że w roku 2008 zlecieli radcy prawnemu M. L. prowadzenie sprawy o odszkodowanie po swoim tragicznie zmarłym synu. Sprawa toczyła się w Sądzie Rejonowym w Oławie, który wyrokiem z dnia 19 października 2010 r. zasądził na rzecz każdego z powodów od (...) S.A. kwoty po 74 980 zł wraz z odsetkami ustawowymi. Strona pozwana nie wniosła apelacji od tego wyroku i dokonała zapłaty na rachunek bankowy wskazany przez radcę prawnego M. L. wszystkich zasądzonych wyrokiem należności, tj. należności głównej wraz z odsetkami, kosztów sądowych i procesowych w łącznej kwocie 175 494,83 zł.

Radca prawny M. L. nie przedstawiła dowodu przekazania B. P. i A. P. należnej im kwoty z otrzymanej kwoty od strony pozwanej. Radca prawny M. L. proszona była przez B. P. o informacje dotyczące stanu sprawy prowadzonej na ich rzecz informowała, że sprawa jest w toku, że pozwany wniosł apelację, że sprawa została zwrócona do ponownego rozpoznania. Dopiero we wrześniu 2015 r. B. P. nabrała podejrzeń co do prawdziwości informacji uzyskiwanych od

radcy prawnego M. L.. Wówczas B. P. osobiście zwróciła się do Sądu Rejonowego w Oławie gdzie uzyskała informację, że wyrok w sprawie z jej powództwa jest prawomocny od 9 grudnia 2010 r.

W dniu 7 grudnia 2015 r. nowy pełnomocnik B. P. i A. P. wystosował do radcy prawnego M. L. wezwanie do zapłaty, na które obwiniona nie odpowiedziała.

Sąd ustalił, że w dniu 19 października 2010 r. Sąd Rejonowy w Oławie, Wydział I Cywilny w sprawie sygn. akt I C 13/10, zasądził od (...) S.A. kwotę 74.980 zł wraz z odsetkami ustawowymi na rzecz B. P. i kwotę 74.980 zł wraz z odsetkami ustawowymi na rzecz A. P., a także kwotę 4.634 zł tytułem kosztów procesu, w tym kwotę 3.634 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego solidarnie na rzecz powodów.

W dniu 24 listopada 2010 r. radca prawny M. L. wysłała do (...) Centrum (...) we (...) S.A. – przedegzekucyjne wezwanie do zapłaty. W wezwaniu zażądała wpłaty na rachunek prowadzonej przez siebie kancelarii kwoty 154.614,84 zł powołując się na pełnomocnictwo udzielone przez A. i B. P.. Do przedegzekucyjnego wezwania do zapłaty załączone zostało pełnomocnictwo procesowe udzielone przez Państwa P. w dniu 24 września 2009 r. nie zawierające upoważnienia dla radcy prawnego do odbioru należności głównej zasądzonej na rzecz jej klientów.

/dowód:

- wezwanie z dnia 24 listopada 2010 r. (karty 8-9)
- pełnomocnictwo procesowe z dnia 24 września 2009 r. (karta 43)

Dnia 1 grudnia 2010 r. (...) Asekuracja dokonało szczegółowego wyliczenia odszkodowania przysługującego państwu P. w związku z wydanym wyrokiem wskazując, że zostanie im wypłacone odszkodowanie w kwocie obejmującej 149 960 zł tytułem należności głównej, 4634 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania oraz 20 900,83 zł tytułem odsetek od należności głównej. Dnia 2 grudnia 2010 r. (...) S.A. wpłaciła na rachunek Kancelarii Radcy Prawnego M. L. kwotę 175.494,83 zł. tytułem: „odszkodowanie (...) I C 13/10 B. P. koszty sądowe + odsetki”.

/dowód:

- rozliczenie należności z dnia 1 grudnia 2010 r. (karta 11)
- potwierdzenie wykonanej operacji z dnia 2 grudnia 2010 r. (karta 12)

W dniu 9 września 2015 r. B. P. zwróciła się pisemnie do radcy prawnego M. L. z prośbą o przesłanie raportu ze stanu sprawy o odszkodowanie po śmiertelnym wypadku J. P. i podanie w których sądach toczyła się lub toczy zlecona przez państwa P. sprawa. Poprosiła również o wskazanie sygnatur oraz dat zapadłych w sprawie orzeczeń.

/dowód:

- pismo z dnia 9 września 2015 r. (karta 196)

Pismem bez daty (według oświadczenia obwinionej pochodzącym z dnia 1 października 2015 r.) radca prawny M. L. poinformowała A. i B. P., że „Kancelaria prowadzi Państwa sprawę o odszkodowanie w związku z wypadkiem komunikacyjnym ze skutkiem śmiertelnym Państwa syna. Ze względu na utrudniony kontakt telefoniczny spowodowany utratą danych i tym samym brakiem możliwości nawiązania rozmowy telefonicznej pomimo moich zapewnień w okresie wakacyjnym pragnę Państwa zaprosić na spotkanie do Kancelarii”. Przesłuchiwana w charakterze świadka B. P. również zeznała, że w odpowiedzi na pismo z dnia 9 września 2015 r. z prośbą o informacji w sprawie otrzymała zaproszenie na spotkanie w kancelarii radcy prawnego M. L..

/dowód:

- pismo bez daty od r.pr. M. L. do B. i A. P. (karta 88)

- protokół przesłuchania B. P. z dnia 9 lutego 2016 r. (karty 16-21)

Pismem z dnia 12 listopada 2015 r. B. P. wniosła do sądu o wydanie odpisu wyroku w sprawie o sygn. akt I C 13/10.

/dowód:

- wniosek z dnia 12 listopada 2015 r. (karta 89)

Radca prawny M. L. przesłuchiwana w niniejszej sprawie w charakterze obwinionego nie przyznała się do postawionych jej zarzutów. Potwierdziła jednak, że nie miała pełnomocnictwa do odbioru należności głównej. Wyjaśniła również, że rozliczyła się z Państwem P. w formie gotówkowej, najprawdopodobniej w grudniu 2010 r. i posiada stosowne pokwitowania, których jednak nie przedłożyła w toku dalszego postępowania. Radca prawny M. L. wskazała także, że nie pamięta czy przy przekazywaniu pieniędzy Państwu P. byli jacyś świadkowie. Dokonanie wypłaty w grudniu 2010 r. na rzecz Państwa P. miało być, w jej ocenie, konieczne do rozliczenia własnego wynagrodzenia w tym samym roku. Radca prawny M. L. zeznała również, że nie wystawiła Państwu P. faktury, ani paragonu, obejmującego jej wynagrodzenie, ponieważ miała z nimi zawartą umowę. Zaprzeczyła, że podawała Państwu P. nieprawdziwe informacje o stanie sprawy, którą prowadziła na ich rzecz. Co do wezwania do zapłaty, które otrzymała od pełnomocnika Państwa P. 23 grudnia 2015 r. zeznała, że nie odniosła się do niego ponieważ zawierało roszczenia wygórowane i nie odnoszące się do stanu faktycznego sprawy. W jej ocenie Państwo P. prawdopodobnie mylą należność, której od niej żądają z należnością, którą radca prawny M. L. wskazała im w 2014 r. jako możliwą potencjalnie do dochodzenia, wskutek kolejnego procesu o zadośćuczynienie.

/dowód:

- protokół przesłuchania obwinionego z dnia 17 lutego 2017 r. (karty 27-29).

Sąd powziął wiadomość, że przed Sądem Rejonowym dla Wrocławia Śródmieścia, V Wydział Karny, pod sygn.. akt V K 1329/16 toczy się proces przeciwko M. L. oskarżonej o to, że w okresie od 2 grudnia 2010 roku do 22 marca 2016 roku we W. przywłaszczyła powierzone jej, a pochodzące z odszkodowania pieniądze w kwocie 175.494,83 zł. na szkodę B. P. i A. P. w ten sposób, że będąc pełnomocnikiem procesowym wyżej wymienionych nie przekazała wypłaconych na jej konto przez (...) S.A. pieniędzy, to jest o czyn z art. 284 § 2 k.k.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zważył co następuje:

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom radcy prawnego M. L. bowiem są one niespójne i nie potwierdzone żadnymi dowodami, a w szczególności twierdzenie jakoby zapłaciła ona B. P. i A. P. kwoty odszkodowania bezprawnie przez nią przejętego od (...) S.A.

Należy uznać, iż w świetle dotychczas ustalonych okoliczności czynów zarzucanych radcy prawnemu M. L., a polegających na tym, że dokonała czynności przekraczającej zakres udzielonego jej pełnomocnictwa procesowego poprzez skierowanie do przeciwnika procesowego klientów, tj. (...) S.A. wezwania do zapłaty kwoty wynikającej z wyroku Sądu Rejonowego w Oławie, Wydział I Cywilny, sygn. akt I C 13/10 na rachunek bankowy Kancelarii Radcy Prawnego M. L. nr rachunku (...) oraz że dnia 3 grudnia 2010 roku dopuściła się zatrzymania na własną rzecz należności w kwocie 140.593,31 zł przysługującej B. P. i A. P., a uzyskanej w wyniku ww. wezwania – które to czyny stanowią rażące i ciężkie naruszenie przepisów prawa będące przewinieniami dyscyplinarnych oraz przestępstwa przywłaszczenia, tj. naruszenie postanowień art. 64 pkt 1 ustawy o radcach prawnych w zw. z art. 284 kk. – koniecznym i zarazem uzasadnionym jest tymczasowe zawieszenie w czynnościach zawodowych radcy prawnego M. L., na podstawie art. 65² pkt 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2017, poz. 1870, t.j z dnia 9 października 2017 r.)

Zgodnie z art. 65² pkt 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych, radca prawny lub aplikant radcowski, przeciwko któremu toczy się postępowanie dyscyplinarne lub karne, może być tymczasowo zawieszony w czynnościach

zawodowych przez sąd dyscyplinarny w szczególnie uzasadnionych okolicznościach sprawy, zaś postanowienie o tym zawieszeniu wydaje sąd dyscyplinarny z urzędu bądź na wniosek stron.

Biorąc pod uwagę charakter zarzucanego obwinionej czynu w postępowaniu karnym przed Sądem Rejonowym dla Wrocławia Śródmieścia, V Wydział Karny, sygn. akt V K 1329/16 oraz okoliczność, że Sądu Okręgowego Wydział I Cywilny we W. w dniu 13 czerwca 2017 r., sygn. akt: I C 231/16, zasądził od M. L. na rzecz B. P. i A. P. dochodzoną przez nich kwotę tytułem zwrotu przejętego przez nią odszkodowania, Sąd uznał, że zaistniały szczególnie uzasadnione okoliczności o których mowa w art. 65² pkt 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych.

Ze względu na powyższe należało orzec jak w sentencji.

Pouczenie: Zgodnie z art. art. 65² pkt 3 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz.U. z 2017 r. poz. 1870, t.j. z dnia 9 października 2017 r.) na niniejsze postanowienie przysługuje zażalenie w terminie 7 dni od dnia doręczenia odpisu niniejszego postanowienia wraz z uzasadnieniem oraz pouczeniem o terminie i sposobie wniesienia zażalenia.